

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 450/05
06.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća sa savetnikom Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbama optuženog i njegovog branioca, adv.AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Nišu K. 70/04 od 14.10.2004.godine, u sednici veća održanoj dana 6.09.2005.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovane žalbe optuženog AA i njegovog branioca i presuda Okružnog suda u Nišu K. 70/04 od 14.10.2004.godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom prvostepenom presudom, optuženi AA oglašen je krivim za krivično delo razbojništvo iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije (KZ RS) i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine i 2-dva meseca u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 17.3.2004.godine do 4.6.2004.godine. Istom presudom optuženi je obavezan da plati na ime paušala iznos od 3.000 dinara i na ime troškova krivičnog postupka iznos od 39.650 dinara, kao i da plati oštećenom preduzeću "BB", na ime naknade štete iznos od 1.480 dinara, sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv te presude blagovremeno su izjavili žalbe :

- optuženi, bez navođenja osnova pobijanja presude, a iz obrazloženja žalbe proizilazi da osporava činjenično stanje presude kao pogrešno utvrđeno i sa tim u vezi odluku o kazni kao neosnovanu, sa predlogom da drugostepeni sud odluči u smislu navoda žalbe i

- branilac optuženog, zbog povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona sa predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijanu presudu preinači tako što će optuženog osloboditi od optužbe ili da presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.broj 584/05 od 11.4.2005.godine predložio je da Vrhovni sud Srbije odbije kao neosnovanu žalbu optuženog AA i njegovog branioca i prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je u sednici veća ispitao pobijanu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i predlog Republičkog javnog tužioca iz navedenog podneska, pa je nakon ocene žalbenih navoda i predloga, našao da su žalbe optuženog i njegovog branioca neosnovane.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP) pazi po službenoj dužnosti, dakle, ni bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, na koju se, neosnovano, ukazuje u žalbi branioca optuženog.

Naime, pobijajući prvostepenu presudu zbog navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, branilac ne opredeljuje u čemu se ona određeno sastoji, već se navodi ove žalbe, kao i žalbe koju je podneo optuženi lično, svode na osporavanje pravilnosti činjeničnih utvrđenja u pobijanoj presudi zasnovanih, po tvrdnji žalilaca, na pogrešnoj oceni suda izvedenih dokaza usled koje je sud pogrešno zaključio da je optuženi izvršilac krivičnog dela u pitanju. S tim u vezi, u žalbama se ističe da za takav zaključak suda nema ni jednog dokaza, s obzirom da kod optuženog nije pronađen ni jedan materijalni dokaz koji bi išao u prilog tom zaključku i da dokaz u tom pravcu ne može biti iskaz oštećene jer opis izvršioca koji je ona dala ne odgovara fizičkom izgledu optuženog. U žalbi branioca, ukazuje se da je iskaz oštećene u pogledu opisa fizičkog izgleda izvršioca dela suprotan konstataciji suda o tome, da je konfuzan i više puta menjan tokom postupka i da ona nije apsolutno sigurna u isti budući da optuženog prepoznaje sa sigurnošću od 90%, a sudu se zamera i što ne prihvata činjenicu postojanja otoka u predelu donje vilice optuženog koji bi oštećena sigurno primetila da je optuženi izvršio delo, a čije postojanje proizilazi iz medicinske dokumentacije u spisima i iskaza svedoka dr VV, GG i DD.

Međutim, Vrhovni sud izložene žalbene navode ocenjuje kao neosnovane. Sve činjenice i okolnosti na koje se u žalbama ukazuje, bile su predmet brižljive i savesne ocene prvostepenog suda u provedenom postupku, za koju su u pobijanoj presudi dati jasni, potpuni i uverljivi razlozi koje kao pravilne prihvata i Vrhovni sud.

Nasuprot žalbenim navodima, prvostepeni sud je osnovano ocenio kao istinit i u celosti prihvatio iskaz oštećene ĐĐ, pa i u pogledu prepoznavanja optuženog kao izvršioca dela, nalazeći da taj deo iskaza nije doveden u pitanje izvesnim razlikama odnosno nepreciznostima u opisima oštećene fizičkog izgleda izvršioca, u iskazima datim u istrazi i na glavnom pretresu, ni izjavom oštećene na glavnom pretresu da optuženog prepoznaje sa sigurnošću od 90%. To imajući u vidu iskazanu sigurnost oštećene u pogledu identiteta izvršioca, prilikom radnje prepoznavanja u SUP-u o čemu je ona svedočila u istrazi, a i na glavnom pretresu, kad je i pored navedene rezerve izjavila da je potpuno sigurna da je optuženi izvršilac, te objašnjenja oštećene na glavnom pretresu o tome šta je podrazumevala kod pojedinih delova datog opisa u istrazi i o pritiscima zbog kojih je izjavila da optuženog prepoznaje sa sigurnošću od 90%, o čemu su u obrazloženju presude na strani 4, izneti detaljni i valjani razlozi.

Zaključak prvostepenog suda da optuženi u vreme izvršenja predmetnog krivičnog dela nije imao takav otok u predelu lica koji bi morao biti zapažen od strane oštećene i da je odbrana optuženog o postojanju većeg otoka u predelu donje vilice neosnovana, zasnovan je na pravilnoj oceni prvostepenog suda dokaza izvedenih u tom pravcu, za koju ocenu su u presudi izneti detaljni i pravilni razlozi, pa se taj zaključak ne dovodi u sumnju suprotnim žalbenim navodima branioca optuženog i ukazivanjem na protivrečnost tog zaključka sa izvedenim dokazima. Okolnost potenciranu u žalbi da je postojanje otoka konstatovala svedok dr VV, prvostepeni sud je, nasuprot tvrdnji branioca, imao u vidu, ali i druge okolnosti o kojima se svedok izjašnjavala i zbog kojih je sud zaključio kako je napred navedeno - vremena pregleda optuženog (u noći između 16. i 17.2.2004.godine), okolnosti da se on nakon toga nije javljao na pregled i da se svedok nije mogla izjasniti o veličini otoka i samim tim o trajanju istog i s tim u vezi dejstvu propisane terapije i okolnost da je svedok isključila postojanje otoka u predelu donje vilice, pa je neprihvatljiv navod ove žalbe da je iskaz pomenutog svedoka dokaz koji potkrepljuje odbranu optuženog u navedenom delu.

Prema tome, pravilnom ocenom izvedenih dokaza i odbrane optuženog, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koje čine objektivna obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i činjenice i okolnosti koje se tiču subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenom delu i na tako, pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenio krivični zakon kad je našao da je optuženi, radnjama opisanim u izreci pobijane presude, ostvario zakonska obeležja krivičnog dela iz člana 168. stav 1. KZ RS, za koje delo ga je oglasio krivim. Stoga, kad je reč o povredi krivičnog zakona, Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane, žalbu optuženog, koja

podneta zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja sadrži u sebi i žalbu zbog povrede krivičnog zakona (član 383. ZKP), kao i žalbu branioca u kojoj se na povredu krivičnog zakona ukazuje u vezi sa stavom žalioaca o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju.

Odluka o kazni, kao osnov žalbe optuženog osporava se u vezi sa stavom o pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, pa je istu Vrhovni sud ispitao u odnosu na ovu žalbu u smislu člana 380. stav 2. ZKP a u odnosu na žalbu branioca, podnetu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, u smislu člana 383. ZKP. Pri tom Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i u pobijanoj presudi izneo sve okolnosti koje su, shodno članu 41. Osnovnog krivičnog zakona (OKZ) od uticaja prilikom odmeravanja kazne i pošto je pravilno našao da utvrđene olakšavajuće okolnosti koje se odnose na životno doba i porodične i materijalne prilike optuženog, imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti, optuženom je primenom članova 42. i 43. OKZ, odmerio ublaženu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i dva meseca koja i po oceni Vrhovnog suda, odgovara objektivnoj težini i društvenoj opasnosti učinjenog krivičnog dela i okolnostima, olakšavajućim i otežavajućim koje stoje na strani optuženog, pa je neophodna za postizanje zakonom propisane svrhe kažnjavanja (član 33. OKZ).

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Nataša Banjac, s.r. sudija,

Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

sr